

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**Bed
og arbejd!**

**Fra
Nr. Nissum
Højskole**

12 Decbr. 1961 · 53. årgang

Høre, søge, finde!

Der var nok nogen uro af mange fremmede julenat i Bethlehem, men derudover var der ikke noget usædvanligt at se. Ingen af de mange tilreisende og ejheller byens egne beboere kunne finde noget usædvanligt, selv om de kom forbi stalden, hvor et ganske almindeligt menneskebarn var født til verden. Det var på et kedeligt sted på en ubelejlig tid for de unge forældre, men derudover var der intet særligt at se ved den begivenhed.

Dog jo, der var nogle hyrder, som så noget mærkeligt, noget enestående, de så Messias, frelseren. Men de havde først hørt. Ellers havde de ingenting søgt og fundet. En Guds engel havde talt til dem, de hørte, de søgte, og de fandt. I det lille barn fandt de ham, der var kommet fra Gud, og som skulle være hele folkets konge og frelser. Da fyldtes de med glæde og tak til Gud.

Hyrderne fortalte også om ham til andre, som undrede sig (Luk. 2, 18), men vi får ikke at vide, om nogle af disse søgte og fandt, eller om de blot undrede sig.

Høre, søge, finde! Det er trinfølgen i kristenheden. Først må man høre om Jesus, høre, at han endnu lever og er her midt blandt os. Den, som da søger ham, skal finde. Den ligegyldige, som ikke søger og ikke bryder sig om det, finder og ser intet andet end ganske almindelige - eller mærkelige - ting, som vi mennesker selv laver.

Nu er der uro hos os i hjemmene, også snart på alle befordringsmidler. Julefesten står atter for døren. Også for festen gælder rækkefølgen: høre, søge, finde.

Ved Guds godhed mod os har vi hørt og kan fremdeles høre om frelseren fra synd og evig død og dom. Vi hører, han lever og er

EN RIGTIG GLÆDELIG JUL

med „fred for både i går og i morgen“ ønsker vi alle vore læsere, og lad os forenes i bøn om, at det nye år må præges af retfærdighed og fred og glæde i Helligånden.

OS ALLE PÅ SKOLEN

fundet af mennesker midt iblandt os. Vi har grund til at takke, fordi vi blev født i et gammelt, kristent land, hvor vi hører om Jesus. — Troen kommer ved det, vi hører, og af Guds ord skal vi leve.

Høre, søge, finde! Det er trinfølgen for en ret julefest. Ellers går det os som flertallet i Bethlehem, vi finder ikke Ham, men kun noget, vi selv laver, og det kan måske nok fornøje, men ikke give fred med Gud.

Høre må vi. Jesus er at finde midt blandt os. Han kommer med stor glæde, som skal være for hele folket. Han gør ikke forskel på folk, men jo hårdere vi har brug for ham, desto hellere vil han lade sig finde.

Søg ham i stilhed, lad ikke travlheden og uroen forhindre dig i at blive stille for det himmelske budskab om ham. Vi finder ham i bøn og ved at bekende vore synder for ham. Vi finder ham i ordet, i vore julesalmer, i menighedens forsamling og ved den hellige nadver.

Slå nu til ham kun al jer lid,
han svigter ej til evig tid!
Så lad kun komme, hvo der vil,
hans overmand er dog ej til. (Sl. 80, 5).

P. Roesgaard.

☆ *Hjemme fra skolen*

Det meste er gået sin jævne gang, men ekstraordinært har vi haft maskinkursus ved Vendeltoft, som så mange af os husker. Endvidere har organist Bolø fortalt os om blindeskrift, og sekretær Møgelbjerg har givet os et par gode timer i alkohollære.

Men det store sus var vor 5-dages tur til København og Sverige, som jeg håber, en eller anden vil referere ved lejlighed.

Vi kom hjem fra turen den 5. om aftenen, i dag den 8. er bladet ved at være klar til at gå i trykken, og så skal vi til at tænke på julen.

Der er stadig god plads på højskolen til sommer, og det ville være en god julegave til skolen, om I kunne fremtrylle nogle forespørgsler og især nogle indmeldelser.

Hvis der går en ung mand, der ellers ikke kan komme på højskole, men har lejlighed i januar, februar og marts, så vil vi gerne tage ham, og han vil sikkert kunne opnå amtsunderstøttelse, når han sammen med ansøgningen gør rede for sin stilling.

På efterskolen har vi endnu nogle ledige pladser på vinterholdet 62-63, og der er mange pladser ledige på sommerskolen 63.

— Når man ser fremad, kan der jo nok være et og andet, der kan ængste, men når vi ser tilbage, må vi erkende, at det er sandt, som der står i sangen: „Hidindtil Herren har hjulpen så vel.“ Der påstås, at der har været en snes højskoler i Vestjylland, og det er i alt fald sandt, at vor skole har været den eneste i en årrække. Nu er der jo planer fremme om at bygge en højskole nær ved Ringkøbing, og den skal hedde „Vestjyllands højskole“. Den bliver grundtvigsk præget og vil næppe tage mange elever fra os. Så må vi se, hvordan det går med den. Det er jo en indgroet mening, at Vestjylland er så barsk. Her har vi oplevet, at folk forbavsede har sagt: „Nej, kan der gro træer her?“

Vestjylland har som det øvrige land masser af skønne steder. Det særprægede her er vel lidt større vindhastighed i gennemsnit og mere udsyn. Jeg mener, det er helt rigtigt, når vi vestjyder synger: „Al Sjællands ynde, al Jyllands vælde.“ Blot øboerne, østjyder og midtjyder ville tro det og komme her.

Vinterskolen 1961-62

Øverste række fra venstre: Henning Krogh Larsen, Halvrimmen, Alfred Lindbjerg, Blåhøj, Gudmund Jensen, Vonge, Henning Møller Larsen, Jegindø, Peder Vesterager, Vorgod, Teodor Nielsen, Ho, Johannes Nygaard, Skave, Harry Pilgaard Pedersen, Stendis, Jens Grysbæk, Nr. Felding, Thomas Boesen, Vest Vildsund, Peder Østergaard, Snebjerg, Leo Jensen, Linde, Jens Jørn Hansen, Stouby, Poul Fjordvald, Enslev.

2. række: Ove Pedersen, Hjerm, Karsten Serup, Fabjerg, Børge Hansen, Thorup, Viggo Kjeldsen, Naur, Finn Madsen, Rønbjerg, Poul Ejnar Garsdal, Vinding, Jens Riis Nielsen, Horn, Laust Østergaard, Åhl, Vinderup, Niels Thise, Fur, Gunnar Kirkeby, Engbjerg, Peder Nørgaard, Rønbjerg, Arne Hoffmann, Vinding, Bjarne Saugmand, Fabjerg, Benny Vendelbo, Nees

3. række: Niels Kusk, Hundborg, Evald Olesen, Lomborg, Svend Vestergaard Larsen, Thorup, Ove Jensen, Hygum, Henry Frølund Pedersen, Vildbjerg, Henning Søndergaard, Demstrup, Karl Særkjær, Snebjerg, Ove Larsen, Tvis, Kristian Vestergaard Jensen, Ryde, Henning Christensen, Sunds, Bjarne Madsen, Fredericia, Vagner Rod, Ungstrup, Leif Bjarne Pedersen, Gudum, Poul Rasmussen, Lindeballe.

4. række: Harald Skov, Svoldrup, Lærer Kjeldsen, frk. Jeppesen, frk. Mortensen, fru Aagaard Madsen, lærer Aagaard Madsen, fru Kristensen, forstander Kristensen, fru Møller Pedersen, lærer Møller Pedersen, Birthe Vittrup, Elly Brogaard, Herdis Nielsen, Ingrid Graversen, Bodil Madsen, Ruth Bangshaab.

5. række: Niels Jørgen Bæk, Horne, Poul Jørgen Jacobsen, Møgelvang, Bent Askær Hansen, Billund, Carl Jørgen Kølbæk, Thorup, Anders Reinholdt Madsen, Skærlund, Niels Peder Pedersen, Blåvand, Hilmar Bertel, Lysgård, Poul Erik Bech Poulsen, Trust, Egon Skov Jensen, Hygum, Christian Skarby, Bækmarksbro, Johannes Harkjær Andersen, Todbøl, Hans Ertbølle Madsen, Lem, Niels Olesen, Timring.

Fraværende: Peder Sønderby, Tvis, Erik Kristensen, Engesvang.

JULEHILSENER

Lad os i en tid, hvor utryghed og forvirring præger folkeslagene og sniger sig ind over den enkeltes sind, fordi vi er i verden og har lod og del i den på godt og ondt, takke for, at vi tillige kan være borgere i et rige, der står til evig tid. Lad os takke for julens gode budskab og bede:

Din fred, o Gud, som overgår
alt det, som sind og sans formår,
vort hjerte så bevare
i Kristus Jesus, at vi må
så stor en juleglæde få,
som aldrig kan bortfare.

(Den danske salmebog nr. 74).

En glædelig jul og et velsignet nytår ønsker vi gamle elever og venner. Vi er raske og har det godt begge to.

Dagmar og Laurits Kaag.

*

JULEN

er alle tiders vendepunkt, al kærligheds højdepunkt, al frelses udgangspunkt, al tilbedelses midtpunkt. (Uhlhorn).

Glædelig jul.

*Ingrid og Goth. Jespersen,
Kirsten og Lone.*

*

Den yndigste rose

„Den yndigste rose er funden“. Sådan sang vi fornylig, da vi var på skoleudflugt til Tønder og også besøgte Kristkirken. Det var jo

her, Hans Adolf Brorson, julens og pietismens salmedigter, lod denne dejlige julesalme synge for første gang i 1732.

„Al verden nu burde sig fryde, med salmer mangfoldig udbryde“. Ja, måtte vi alle modtage den rigtige juleglæde, så det må give sig udtryk i lovsang. Vi må alle med Brorson lære at søge de ydmyge steder. Stoltheden, der kan klare livet på egen hånd, har ingen brug for Jesus; „men knuste hjerter føler bedst, hvad denne store frydefest for glæde har at bringe.“

Med disse linier sendes I alle vore hjerteligste ønsker om en velsignet jul og et godt nytår.

*Anna Lene, Jes, Gudrun og Hans
Lindskov Rasmussen,
Løgumkloster.*

*

Vore bedste ønsker for julen og det nye år vil vi gerne knytte til Brorsons dejlige julesalme: Frisk op (nr. 103 i salmebogen).

Med denne salme når vor hilsen de sorgfulde, de stolte, de fattige, de rige, de gamle, de unge, ægtefolkene og børnene.

For jer alle ønsker vi, at:

*Vor rigdom, lyst og ære
skal Jesus Kristus være.*

Glædelig jul!

*Jørgen, Jette, Birte, Maren
og K. E. Sørensen.*

*

Julen er kommen . . .

I begyndelsen var ordet - og ordet skabte liv. Det er underet og underets inderste kerne i vor mennesketilværelse. Da Jesus kom herved, blev underet gentaget. Guds ånd og ord skabte liv, derfor bekender vi, undfanget ved den Helligånd, født af jomfru Maria, og det skete efter Jesu egne ord, for at vi skal have liv og have overflod. Men menneskenes børn har nu alle dage haft lyst til at tage patent på noget, så hvorfor ikke også på meninger. Man antager nogle meninger og danner en sluttet kreds, og så skal de andre da være så velkomne til at komme ind i kredsen, *hvis* de altså vil antage vore (Guds) meninger. Det er da vist den menneskelige forfængeligheds største triumf. Jamen, så kan det vel slet ikke gå at have en fast mening om så ophøjede ting? Jo, det er altså den anden grøft ved den rette vej. Men der står stadig: Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket. Det tjener næppe noget godt formål at gå og være sur på vor Herres vegne. Nej, lad os glædes sammen ved julelampens skær.

Aa. M.

Lukas 21, 36.

*

Våg og bed

Jesus siger, at vi skal våge og bede til enhver tid. Husker du det? Ved du ikke, at et par foldede hænder er mandfolkearbejde? Det er der mange, som har været soldater, der må erkende. Hvor tit er der ikke mødt med spot og hån, når man bekendte Jesus som sin frelser? Jesus siger: „Den, som bekender mig over for mennesker, ham vil jeg også være bekendt over for min himmelske Fader.“

I denne adventstid spørges der, er du og jeg i stand til at bestå for Menneskesønnen? Hvor mange sætter ikke alt ind på at bestå til en eksamen, men hvis de dumper, kan de bare gøre det om igen.

Kan du og jeg ikke bestå ved Kristi genkomst, kan det ikke gøres om igen. Derfor gør

dig rede til at møde din Gud, for at det rigtig må blive jul også i dit hjerte.

Glædelig jul.

A. C. 1957-58.

*

Hjallerup

Byen er fra gammel tid berømt for sine store hestemarkeder, der samlede enorme mængder af heste og mennesker. Nu er hestenes saga vel ved at være ude, men det er dejligt, at der stadig kan samles mange mennesker i byen, og at der kan det, ser vi, hver gang Østvendssyl højskolekreds holder sammenkomst.

Det var en fornøjelse at være taler der den 25. november og at se en meget stor flok unge samlede - trods landskamp i fjernsynet og turnering inden for „vores“ idræt.

Selv om vi har haft enkelte elever fra denne landsdel, har den desværre aldrig været en „Nissum-egn“, og det var derfor særlig fornøjeligt at træffe 6 af vore tidligere elever, hvoraf de 5 havde ægtefællen med.

Desværre fik vi kun talt lidt sammen, men jeg er sikker på, at jeg skal hilse alle venner og bekendte og ønske dem en glædelig jul fra:

Hr. Hans Krogh (33-34), Brønderslevhus,
Brønderslev.

Fru Kezia Krogh.

Fru Sofie Rasmussen, f. Nielsen (1941),
Agersted.

Hr. lærer Rasmussen.

Hr. Hans Ingvartsen (50-51), Huult pr.
Mylund.

Fru Ingvartsen.

Hr. konsulent Søren Hansen (50-51),
Årup, Vrå.

Fru Hansen.

Fru Ellen Margrethe Larsen, f. Eskildsen
(56), Lille Tamstrup, Thorshøj.

Hr. Larsen.

Frk. Ester Christensen (61), Mosbjerg,
Sindal.

INGEMANN

og fru Lucie

Af A. C. Nielsen, Vinderup.

I efteråret 1861 mærkede „den elskeligste danske digter“, Ingemann, at „afgangstiden“ nærmede sig. Han havde under overvældende opmærksomhed passeret „støvets år“ og blandt andet modtaget et gulddrikkehorn fra danske kvinder. Sonnes maleri foreviger situationen. Han havde nu skrevet sit sidste digt: „Den hemmelighedsfulde port“, hvor han ligner sit jordeliv ved børnenes ventetid foran døren ind til juletræet.

En aften drømte han, at hans seng rev sig løs og af en usynlig magt førtes ud i verdensrummet. Selv sad han oprejst med en løvrig bøgeregren i sin hånd og vinkede farvel til Sorø, til skov og sø, til mark og huse. - Men med ét blev han beklemt om hjertet og rakte sin venstre hånd ud efter Lucie. Det var da godt nok, at han nu i sin seng fo'r til himmels, rarere end Elias' hjemfart på ildvognen, men Lucie skulle med, hende kunne han ikke undvære, han havde ikke engang fået sagt ordentligt farvel til hende. - Det var altså en drøm. Han lå jo ved hendes side i soveværelset i digterboligen i Sorø. Han fik fat i hendes hånd, men den var våd, hun lå og græd. Han vågnede og knugede glad den hånd, han havde rakt ud efter mellem himmel og jord.

Nej, Lucie kunne Ingemann ikke undvære. I 40 lykkelige år levede de tilsammen i de skønnest tænkelige omgivelser. Den 30. juli indledte de deres ægteskab i Hyllested kirke. Midt i september drog de ind i deres nye hjem.

„Sorø! Krans af sø og skove!
Stille klostervang!
Ø med himmelspejl i vove!
Lund med fuglesang!
Lærdoms hjem! Bedrifters have!
Mindens ø med heltegrave! —“

H. C. Andersen har efterladt os en beskrivelse af digterhjemmet i Sorø: „... lykkeligst var jeg, når jeg en enkelt dag i sommerferien kunne gøre en vandring til Sorø (fra Slagelse). Ingemann havde i København venligt modtaget mig. I Sorø blev modtagelsen endnu hjerteligere. Hans åndfulde, gode kone kom mig i møde, som var hun en god, ældre søster. Det var så godt og velsignet at være hos dem, hele hjemmet syntes mig så ægte digterisk. Huset lå i en stille hyggelighed tæt ved skov og sø, vinrankerne hang op om vinduerne, stuerne var pyntet med malerier og billeder. - Haven prangede med smukke blomster; skovens og markens vilde urter fik lov til at gro, som de ville. Vi sejlede på søen. Ingemann fortalte så livligt og levendegørende. Jeg fandt hos ham og hans kone en så elskelig naturlighed og fik disse mennesker så kær. - Mangen sommer har jeg siden været en velkommen gæst der og følt, at der gives mennesker, i hvis omgivelser man ligesom bliver bedre, det bitre falder bort, og hele verden får en solglans, der egentlig udgår fra det lykkelige hjem.“

Så vidt H. C. Andersen! „Det bitre falder bort,“ skrev han. Ja, ingen bitter rod fik lov til at skyde op i hjem eller sind hos disse to

romantiske og fromme mennesker. Det var elers lige ved! - P. Hjort, som havde været en streng kritiker af Ingemanns ungdomsdigtning, der var meget, meget romantisk, sværmerisk, skulle være hans kollega ved Sorø Akademi. Det var ikke nemt at tage. Det måtte tænkes igennem. Ingemann gik en tur ad „Kærlighedsstien“ langs Sortedamssøen. Dagens larm var døet hen, der var stille på jord som langt ude i rummet, hvor stjerne blinkede til stjerne. - Ovre på Blegdammen gik vægteren og sang sin aften sang. - Den onde rod, der var ved at skyde op i Ingemanns sind, rev han op. Den måtte ikke forbitre ham tilværelsen. Han gik hjem og skrev:

Fred hviler over land og by - -
 Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
 som her dig ej forstår.
 Se, over by og dal i kvæld
 nu fredens engel går. -
 O, lær af ham din aften sang:
 Fred med hver sjæl på jord.
 Til samme himmel går vor gang,
 adskilles end vort spor.

Mon nogen ung pige har fået mage til hilsen fra den elskede som den, Lucie Mandix fik fra den unge digter. Hun læste:

Du, som svøbt i skønheds rosenklæde
 går i jordisk dragt, en himmelsk ånd,
 du, hvis øje stråler hellig glæde,
 pige, se, mit liv er i din hånd.

Vi ved da heller ikke af, at Ingemann kiggede efter andre kvinder. - Nå, den italienske rejse! Rigtigt! Da var han forlovet. Men husk på, han var digter ud af den romantiske skole. Det var heller ikke noget af betydning. En del af den italienske rejse foretog Ingemann i selskab med den danske familie Bügel. Der var to henrivende unge piger! Især den ene! Da han måtte skilles fra de gode mennesker, skrev han:

Ved Tiberbroen jeg ene står
 med hånden på trange barm.
 På bakken med bjælderne mulen går,
 der flygter den rejsekarm.
 Med slør end vifter de hænder små,
 støv skjuler de skønne på vej.
 En tåre jeg i deres øjne så.
 Ak, hvorfor græder ej jeg?

Nej, han havde da sin Lucie!

Ingemann fik lov til at holde sin hustrus hånd, da han den 24. februar 1862 gik igenem „den hemmelighedsfulde port.“ - Hen under aften bad han om, at gardinet måtte blive trukket til side, så han en sidste gang kunne se „slottet i vesterled“. Han så dog ikke solnedgangen, men kun genskinnet deraf. Han smilede og sagde: „Jeg er godt fornøjet med, hvad jeg så.“ Da han blev ene med sin hustru, tog han hendes hånd op til sig, lagde sin hånd på hendes hoved og velsignede hende. Han holdt hendes hånd i sin, da han ved midnatstid drog et sidste suk, som fru Lucie ikke hørte, hun bemærkede ikke dødsøjeblikket.

„Han sov hen - som sol i høst går ned“.

Med denne lille beretning om den fromme Ingemann og hans gode hustru ønsker vi alle vore venner, gamle elever, ja, alle bladets læsere en velsignet jul. - Ingemann har jo skrevet et par af vore kæreste og mest anvendte julesalmer, nemlig „Julen har bragt velsignet bud“ og „Glade jul . . .“.

Venlig hilsen
 fam. A. C. Nielsen, Vinderup.

JULEBØGER

Lohses forlag har udsendt en mængde gode julebøger.

Julegaven, redigeret af Edv. Petersen. 40 meget store sider, 5,50 kr. Et virkeligt indholdsrigt julehefte, alsidigt og interessant.

Børnenes julebog, redigeret af Erik Christoffersen, 96 sider, 3,00 kr. Masser af småfortællinger og lidt underholdning.

De ældres julebog, redigeret af I. Biering, 32 sider, 1,75 kr. Her er noget for alle og vel nok især for de ældre.

Hjemmenes julebog, redigeret af Harald P. Madsen, 104 sider, 4,75 kr. En mængde gode fortællinger og andet godt stof.

Under Afrikas sol. Dansk forenet Sudanmission, 48 sider, 3,50 kr. Interessant og godt stof i tilknytning til missionsarbejdet, mange billeder.

Klokkerne kimer. DMS. 80 ret store sider, 4,00 kr. masser af fint læsestof og gode billeder.

Derude fra. DMS. Julebog for børn. 24 store sider, 2,50 kr. Mange fortællinger og billeder samt nogen underholdning.

Jorden rundt 3 gange

Som elev på Nr. Nissum efterskole i vinteren 53-54 var jeg meget opsat på at komme ud at sejle, og det kom jeg da også.

Så engang i sommer, mens jeg var i Thyborøn, traf jeg forstander Kristensen. Han klagede over, at han så ofte manglede stof til vort blad, og han bad mig skrive lidt om mine oplevelser, hvilket jeg nu vil forsøge.

Jeg har tænkt at fortælle om en tur, der varede halvandet år, og som blev foretaget med et af „A. P. Møllers Mærsk“.

Den 19. maj 1959 en herlig sommermorgen sejlede jeg ud fra Ålborg som letmatros, og vist ingen anede, at det ville vare halvandet år, inden vi så Danmark igen. Først sejlede vi til London og lastede 300 biler til Filadelfia. Derfra sejlede vi op i en lille flod, som hedder Rissmonn, hvor vi lastede gammelt jern. Det var hovedsageligt gamle biler, som var knuste og pressede i baller. Efter 3 ugers forløb gik vi ud på den lange rejse til Japan. Rejsen varede ialt 36 døgn. Efter 6 døgn sejlads nåede vi Panamakanalen, som jeg har passeret 7 gange.

Når vi ankommer hertil, får vi 6 lokomotiver forspændt og trækkes af dem ind i en stor dok. Her i dokken løber så meget vand ind, at skibet hæver sig 10 m, og dette gentager sig 3 gange, så vi løftes ialt 30 m over havfladen, og vi kan se andre skibe langt under os. Når vi i løbet af 4 timer er sejlet gennem kanalen, begynder nedstigningen, som foregår på modsat måde, idet vi sænkes gennem sluser, og så står døren til Stillehavet os åben. Vi sejler først i siksak mellem bjergenes storslåede natur, og vi ser ind i junglen, hvor abekatte hænger i træerne, og hvor fuglene synger. Her findes også krokodiller, men jeg har aldrig været så heldig at se dem. Det vil altså ikke være velbetænkt at tage svømmetur her. I Panama er der

tropeklima, og temperaturen går op til 40 gr., men over middag kommer som regel kraftige regnskyl, og de svaler jo noget.

Stillehavet har jeg krydset 3 gange, og det har ikke været lige behageligt hver gang. Første gang var havet at se på som Limfjorden en stille sommerdag. Det var spejlblankt, og flyvefiskene fulgte os hele vejen i de 30 dage. Men engang, vi kom fra San Francisco og lå oppe i det nordlige Stillehav, kom vi ind i en orkan, og der oplevede jeg mit hidtil værste døgn. Alt inventar var surret fast. Vi kunne ikke sove, da skibet gyngede fra den ene side til den anden, og havde vi kravlet til køjs, havde vi snart ligget på gulvet. Klokkeren 11 om aftenen blev vi ramt af en forkert sø, som kom agter fra, og der kom vand ned gennem alle luftventiler, så alle kamre blev sat under vand. Der gik flere køjer, hvorefter alt blev mørkt, lyset gik ud over hele linjen. Men trods alt slap vi alle godt gennem vanskelighederne. - Vore kartofler gik desværre udenbords, men vi havde ris, så vi kunne klare os, til vi nåede havn.

Da vi kom til Japan, var alle havnearbejderne kvinder. Jeg gad nok se, hvis danske piger skulle losse for japanske søfolk, for jeg tvivler om, at de ville være lige så høflige over for japanerne, som disse var over for os. Nå, kvindelige havnearbejdere så jeg nu også kun her, hvor havnebyen hed Yvather. Siden kom vi til Jogohamen, hvor der er dansk sømandspræst, den eneste i Østen. Han kom om bord til os med blade og aviser, som måske var 3-4 måneder gamle, men for os var de både nye og spændende. Det var ikke muligt her at besøge sømandshjemmet, da det lå 8-10 km fra havnen. I Jogohamen begyndte vi at laste til Afrika. Alt muligt var det, f. eks. tøj, sko,

knappenåle og maskingods. Vi besøgte flere havne i Japan, men som regel kom vi ind om morgenen og sejlede før aften, så det var ikke nemt at komme i land, og flere steder var det umuligt. Kobe er en af Japans største havnebyer. Her lå vi i 8 dage og kaldte stedet „hjemme“, da vi ikke andre steder lå så længe. Der er mange danske søfolk, som er gift med japanske piger og bosat derovre. Jeg talte med mange af dem, de fleste har ikke været i Danmark 10-15 år, og de vil heller ikke til Danmark at bo igen.

I Hongkong så vi den største fattigdom. Blot folk får det, de kan spise, er der ikke det arbejde til, som de ikke vil udføre. Deres føde er udelukkende fisk og ris. Vi var 3 kammerater, der gik en tur på gaden, og der kom nogle børn og tiggede. Da vi gav dem en skilling, blev vi straks omringede af en hel flok, så vi hverken kunne komme frem eller tilbage, og vi så ingen anden udvej end at leje en taxa og køre bort. Mange sover på gaden om natten.

Næste havn var Singapore, hvor det især var gummi, vi lastede. Her fik vi lejlighed til at foretage en udflugt, som den norske sømandspræst arrangerede, og han forklarede os vejen. Vi tog en taxa, men chaufføren kørte en lang omvej. Vi bad ham holde, og så stod vi ud og råbte en anden taxa an, men vi betalte ikke den første, da han ville snyde os ved at køre en omvej. Denne råbte da til vor nye chauffør, at han måtte være klar over, at vi kendte vejen, og han måtte køre den rigtige vej, hvis han ville have penge for turen. Ja, sådan skal der passes på hele tiden, ellers bliver vi snydt. Det var Thai-gen-parken, vi besøgte, og en mere farvestrålende blomsternatur kan ikke findes.

Som tiden gik, tyndede det ud i den danske skibsbesætning. Sygdom er uundgåelig, og nogle må altid sendes hjem, så vi fik både norske og svenske søfolk om bord. Da vi kom til Durban, fik vi en engelsk dæksdreng, som slet ikke forstod dansk, så til ham måtte vi tale engelsk. Han var nemlig opvarter, og bestilte vi f. eks. kartofler på dansk, så kunne vi være sikre på at få alt muligt andet end lige netop kartofler.

På rejsen fik vi også sommetider lejlighed til at se racestridigheder, tit så vi folk blive mishandlet. Da vi i 1960 kom til Kongo, måtte vi vente i 2 døgn med at gå i havn og laste, fordi der var borgerkrig, og vi måtte slet ikke gå i land.

I Matadi lastede vi kaffe og kokosolie og desuden levende får. De gik løse mellem os på dækket, og de var så tamme, at de sjældent blev lukket inde. I Accra lå vi ud for den store Kristiansborg, som Kristian IV byggede. Vi kom ikke i land, men ankrede op 2 km ude. Der kom så kanoer ud til os. De blev roet af 10 mænd, der sang og hujede i takt. Hver kano laster ca. 1 ton. Arbejdet begyndte ved solopgang og fortsatte til solnedgang. I Takorati lastede vi malm og mahognitræ. Disse træer kunne veje op til 12 tons stykket.

Engang, mens vi lå i Mornoria og havde holdt fyraften, og jeg lå og læste i en bog, kom der 2 negre, som gik ind i et kammer ved siden af mig for at stjæle. Jeg sprang op og løb ind i kammeret. Det blev til et lille slagsmål, men ud kom de da og op på kajen, hvorfra de råbte til mig, at jeg skulle smide deres skjorter op til dem. Det gjorde jeg så desværre, for man må ikke røre dem, og nu gik de til politiet. De må gerne stjæle, hvor de kan, men jeg fik en bøde på 40 kr., og hvis jeg gik i land der, ville jeg blive sat fast. Ja, i fremmede havne kan man let komme galt af sted.

Den sidste havn i Afrika var Bathurst, og da vi sejlede derfra hen mod aften, snakkede vi om, at det skulle blive dejligt at se hvide mennesker igen og blive fri for al den lugt og alt det snavs, som findes der. Men der gik kun 2 døgn, så kom der 5 negre op fra lasten, hvor de havde holdt sig gemt ved afsejlingen. Straks de var kommet frem for dagens lys, begyndte de med at stjæle og lave ballade. De kunne komme i tanker om at springe på en mand, hvis han var ene, og derfor blev de låst inde i en jernboks, så snart mørket faldt på. Da vi kom til New York, blev der megen alarm, og de 5 blev af politiet sendt tilbage med flyve-maskine.

Sammen med 2 andre blev jeg afmønstret i New York, for nu ville jeg en tur hjem til Danmark. Allerede dagen efter var jeg på vej mod fædrelandet i et andet skib, hvor jeg havde fået plads som dæksdreng. Mit arbejde bestod i at vaske op, men det havde jeg prøvet før, og nu tjente jeg 250 kr. i de 14 dage, som rejsen varede. Havde jeg skullet rejse som passager, ville dette have kostet 100 kr. daglig. Forskel 1650 kr.

På sådan en jordomsejling passerer vi ca. 30 havne.

Engang, jeg var om bord i Ø.K.s „Selandia“, sejlede vi fra Dover i England den 23. december, og vi lå midt i Biscaya og havde „god frisk vind“, da vi kl. 4 om eftermiddagen blev samlede alle 69 mand. Juleevangeliet blev læst samt juletelegrammer. Julegaver fra sømandsmissionen blev uddelt, og derefter gik vi til bords og spiste julegås. Dog - de, som ikke var søvante, fik ingen gæsteg, for de var så søsyge, at de intet kunne spise.

En anden gang holdt vi jul ved Panama i 40 graders varme, og vi stod i vore macotrøjer og korte bukser under højtideligheden, så det var ikke nemt at komme i julestemning.

I Portland i staten Oregon oplevede vi, at en præst ikke alene kom om bord, men han arrangerede også en udflugt for så mange af os, som ville med. Vi var søfolk fra mange forskellige nationer, men præsten samlede os til sidst i en stor kirke, hvor der blev holdt andagt og bøn og bagefter kaffebord. Vi blev så bedt om at opgive både vore egne og vore forældres adresser, og vi fik løfte på et blad gratis i hver måned.

Jeg har besøgt mange sømandshjem i de forskellige havne, især norske og svenske og naturligvis danske. Men de danske står langt tilbage, især for de norske. Hvad grunden kan være til det, ved jeg ikke, men jeg kunne tænke mig, at de danske sømandshjem savner både midler og forbøn.

De, der ikke har prøvet at stå alene i et fremmed land, kan måske vanskeligt forstå, hvor meget et godt sømandshjem kan komme

til at betyde, men jeg vil gerne bede alle, som læser dette, om at tænke mere på sømandsmissionen.

Til slut vil jeg ønske alle bladets læsere, især forstanderens, lærerstaben og alle kammeraterne fra 53-54, en glædelig jul og et godt nytår.

Matros Bent Hansen,
Dover pr. Hurup.

Es. Mon vor vandremappe er gået helt i stå? I så fald vil jeg gerne være med i en ny. Jeg har ikke set mappen siden 1955.

Snart er min ferie forbi, måske inden jul.

Gode bøger fra Lohses forlag

N. Aa. Barfoed: Kusken på bukken. Pris 17,50 kr. I romanform er her en enestående skildring af Indre Missions store formand. Her er meget om hans omgivelser og hans gerning. Alt er fortalt på en sådan måde, at bogen er spændende læsning. Læser vi med eftertanke, bliver der vist meget, der vil mane til mere helhjertet tjeneste i Guds rige. Bogen fortjener en stor læsekreds. Den er en fin gavebog, men først og fremmest bør man selv læse den. Det er forunderligt at se det bekræftet, at Gud kan bruge et menneske trods dets fejl og mangler. Bogen kan ubetinget anbefales på det allerbedste.

Karen Davidsen: Else fra Stengården. 12,50 kr. En roman om noget så „spændende“ som et fornuftsægteskab.

Katrine Lausen: Inger Maries hemmelighed. 13,50 kr. — En fortælling, især om forholdene mellem folk på de gamles hjem.

Emma Gundel: Else på landet. I karton 6,50 kr. En ungpigebog oversat fra tysk. „Else“-bøgernes forfatterinde har fået mange bøger oversat på fremmede sprog.

Ernst Folmann: Roland og Sigurd. I karton 5,50 kr. En bog om drenge, der har vanskeligheder, og derfor meget aktuel.

P. Lodberg Jensen: På falderebet. 6,75 kr. En samling meget smukke og opbyggelige småtræk og betragtninger.

Otto Riecker: Vækkelse i dag. 9,50 kr. Forfatteren er tysk sognepræst og dr. theol. Bogen, der indeholder meget belærende stof og mange erfaringer, er oversat af C. Bartholdy.

Peter Hansen Skovmoes: Mit hjertes hjem. 5,50 kr. En lille samling smukke og indholdsrige digte.

Når lampen tændes. 27. samling. Pris 5,50 kr. Redigeret af Kamma Steenvinkel. Mange meget

kendte og nogle mindre kendte forfattere har her ydet bidrag. Her er en masse fortællinger, og det er et under, at bogen kan sælges så billigt. Udgi-
verne må føle sig sikre på en stor kundekreds.

Det nye År 1962, Indre Missions almanak. Pris 3,25 kr. Aktuel som altid.

Min far var præst. Redigeret af Chr. B. Schjør-
ring, Vagn Bro og M. Buhl. Her er over en snes,
der fortæller om deres far og deres hjem i en præ-
stegård.

Hvorfra? Hvorfor? Hvorhen? Illustreret vejled-
ning i kristen tro af Verner Pfendsack. 8,00 kr.
Her fortælles ikke alene med ord, men også med
tegn og billeder. I vor tid, da folk hellere vil se
end høre, kan måske sådan en bog få stor betyd-
ning. Bogens forfatter er reformert præst ved dom-
kirken i Basel. Oversættelsen til dansk er foretaget
af forstander Magelund, Haslev udv. Højskole.

Andagtsbog for børn.

Finn E. Olsen. Mod lyset. 30 smukke læsestykker
og 30 fine billeder. 8,50 kr.

De unges forlag anmelder

Ann Rutgers: Da lyset blev borte.

En positiv og værdifuld bog, usentimental og med
mange morsomme træk i handling og personskildring.

Gerhard Rasmussen: Efter begravelsen. (224 si-
der, 19,50 kr.). Et lille følge overværer en bisættelse.
Blandt afdøde Frank Hoyes slægtninge, som er til-
stede i kapellet, er en ung nevø, Peter.

Peter, som næsten ikke har kendt sin farbroder,
finder allerede under bisættelsen, at der er noget
underligt, noget ubehageligt og næsten uhyggeligt,
ved hele situationen. En mand er død og bliver be-
gravet, hans gamle fader, hans broder og sviger-
inde og hans søster er tilstede, men der er ingen,
der sørger. Højtideligheden er tilsyneladende kun
noget pinligt, som skal overstås.

Allerede her melder spørgsmålet sig for Peter:
Hvem var farbror Frank? Senere på dagen sidder
han uventet med en bog i hånden og må vælge, om
han vil tilintetgøre den og fortsat være uvidende
om, hvem farbror Frank var, eller om han vil læse
den og drage konsekvenserne af den viden, han så-
ledes kommer i besiddelse af: „... læser du den, er
den din, og hvad der måtte komme ud af den vi-
den, du får, må du selv komme til rette med“.

Peter vælger det sidste, og en række menneske-
skæbner rulles op med farbror Frank som den cen-
trale skikkelse, og den døde, som man troede sig
færdig med, får efter sin død gennem Peter en be-
tydning, som på dramatisk vis griber dybt ind i en
lang række menneskers tilværelse.

HØJSKOLEPOST

HILSEN FRA KØBENHAVN OG OMEGN

Samlede med højskolens udflugtshold på Køben-
havns vandrerhjem den 1. decbr. sender underteg-
nede de hjerteligste hilsener til alle kendte og øn-
sker dem en glædelig jul og et godt nytår..

Fru Bodil Christensen, f. Jensen, 1947, og mand.

Hr. Flemming Matstrup 58-59.

Frk. Anna Næsager 1961.

Frk. Jane Graversen 1961.

Frk. Birthe Christoffersen 1961.

Frk. Lisbeth Hansen 1961.

Hr. Johannes Hansen 30-31 og frue.

Frk. Anna Thise 1957.

Hr. Erik Nielsen 56-57.

Hr. Ove Abildtrup 56-57.

Frk. Edel Jeppesen 1955.

Fru Bodil Fruelund Kjærgaard, f. Andersen, 1956.

Fru Ingelise Christensen, f. Hansen, 1956
og mand.

Fru Gudrun Bjørnholt, f. Madsen, 1959.

Hr. Svend Bjørnholt 53-54.

Hr. Kristen Roesen Nielsen 57-58.

Hr. Ove Thomsen 57-58.

Hr. Kjeld Nielsen 56-57.

Hr. Christian Andersen 32-33.

Frk. Anna Sofie Skov 1955.

Frk. Annalise Nielsen 1954.

Frk. Dorthea Holck 1922.

Hr. Tage Meldgaard 60-61.

Frk. Kirsten Andersen 1959.

Hr. Bent Thusgaard 55-56.

Frk. Maren Kehlet Petersen 1959.

Frk. Anna Nielsen 1957.

Frk. Karen Madsen 1957.

Frk. Ruth Lydia Kristensen 1957.

Frk. Elisabeth Kristensen 1960.

Frk. Inger Lise Bentsen 1959.

Hr. Johannes Bak 53-54.

Hr. Gunnar Andersen 57-58.

Og mange flere, samt
Aagaard Madsen og frue,
Møller P., Jeppe og A. Kr.

ØSTVENDSYSSEL HØJSKOLEKREDS

Forstander Jens J. Moeslund, Haslev landbrugs-
skole, taler lørdag den 13. januar kl. 20 i Hjallerup
missionshus. Emne: „Hvad er et menneske?“

VORE MØDER

28. dec. Aulum. M. P.

28. dec. Bedsted. A. Kr.

29. dec. Tvis. A. Kr.

29. dec. Gundesbøl. Kjeldsen.

11. jan. Frøstrup, Unge Hjem. M. P.
 18. jan. Nees, Unge Hjem. M. P.
 22. jan. Bøvling. A. Kr.
 25. jan. Lomborg. M. P.

VANDREMAPPE-BESØG

15. novbr. „Fjordglimt“ 60-61.

Adresseforandringer

Sommerskolen.

- 1960 Frk. Martha Abildtrup, De gamles hjem, Snebjerg — samme, „Hedevang“, Barde, Herning.
 1960 Frk. Lene Johannesen, Duelund, Kjellerup — samme, Vinderslev Hvilehjem, Kjellerup.
 1960 Frk. Ella Clausen, Remmerhus, Barde, Herning — samme, De gamles hjem, Troldhede.
 1959 Frk. Jytte Abildtrup, De gamles hjem, Holstebro — samme, Alderdomshjemmet, Resen, Struer.
 1959 Fru Edith Christensen, Lyngtoften 40, Skive — samme, Nordbanevej 5, Skive.
 1959 Frk. Anna Reinholt, Hyltensgård, Kongsted, Fredericia — samme, Nordbæk, afd. B. 7, Brejning.
 1959 Plejeelev frk. Maren Petersen, adr. Ricardt Petersen, Nr. Vejrup, Vejrup — samme, Jyllingevej 90, Vanløse.
 1959 Frk. Erna Ibsen, Vejrup. — Fru Erna Poulsen, Nørbygård, Nissum Seminarieby.
 1958 Frk. Karen Kirstine Andersen, „Ø. Bjerg“, Vejrum, Hjerm — samme, adr. Vald. Andersen, Staby, Ulfborg.
 1957 Frk. Tove Klinkby, adr. Ingemar B. Bergmann, Høgteigsvej 52, Reykjavik, Island — samme, Hygum, Klinkby.
 1957 Frk. Birthe Vittrup, KFUM's soldaterhjem, Skrydstrup, Vojens — samme, Højskolen, Nr. Nissum.
 1957 Fru Ulla Dybdahl Andersen, Handbjerg Hovedgård, Hanbjerg — samme, Engsnap, Vejrum, Holstebro.
 1956 Fru Bodil Fruelund Kærgaard, Bakkedal 9, Mikkelborg, Kokkedal — samme, Lynghøjvej, Lyng.
 1956 Økonomaelev frk. Birte Marie Dalsgaard, Sygehuset, Thisted — samme, Øresundshospitalet, København Ø.
 1955 Fru Betty Andersen, Måbjerg gl. skole, Holstebro — samme, Ølby, Struer.
 1955 Fru Erna Petersen, Grattrup Hønseri, Nr. Snede — samme, Sandager, Fyn.
 1955 Fru Ruth Bruhn Madsen, Stausholm, Bur — samme, Mølgård, Hodsager, Holstebro.
 1955 Frk. Esther Pedersen, Kærholm, Vestermarken, Viborg — samme, Søndergade 11, 3. sal, Horsens.

- 1954 Fru Ingrid Dyrholm, „Poulsgård“, Hærup, Hobro — samme, Missionshuset, Skave, Holstebro.
 1954 Fru Dagny Bedsted, Tulipanvej 1, Nørresundby — samme, Blomsterskrænten 66, Nørresundby.
 1953 Frk. Johanne Bendtsen, Bølling, Skjern — samme, Nees, Bækmarksbro.
 1949 Fru Christa Gravengaard, Nors — samme, Fårtoftvej, Thisted.
 1949 Fru Betty Johnsen, Munkegade 24, Nykøbing M. — samme, Ågade 34, Nykøbing M.
 Fru Helga Lauritsen, adr. gartner Krabbe, Tvis — samme, adr. L. Korsholm, Måbjerg, Holstebro.

Vinterskolen.

- 60-61 Johan Knudsen, adr. tømrm. J. Petersen, Ølby, Køge — samme, Tordenskjoldsgade 28, Køge.
 59-60 Peder Mikkelsen, „Bakkegården“, Ejning, Vinderup — samme, Svenstrup, Vinderup.
 57-58 Gunnar Madsen, Vibholm, Tvis, Tvis st. — samme, Spåbæk, Vinding, Sørvad.
 57-58 Kaj Lægaard Jensen, Merrild, Vibbjerg — samme, Tingvej 15, Herning.
 56-57 Leif Karlsmose, Resen, Struer — samme, Nørregade 44, Holsted by.
 55-56 Bent Præstholm, Nygård, Vinding, Sørvad — samme, Aldershvile, Nr. Felding, Holstebro.
 55-56 Egon Juhl Nielsen, 6. Julivej 33, Fredericia — samme, Sjællandsgade 39, 2. sal, Fredericia.
 55-56 Bent Thusgaard Kristiansen, „Bedsted“, Gudum Vest — samme, Landbrugsskolen, Haslev.
 54-55 Gdr. Anders Poulsen, Sdr. Gejlgård, Nissum Seminarieby — samme, Nørbygård, Nissum Seminarieby.
 50-51 Kristian Østerby, Nygade 2, Lemvig — samme, Lomborgdam, Lomborg, Bonnet.
 46-47 Medhj. Aksel Holm Hansen, Hornbæk Kurbad, Hornbæk — samme, Alderdomshjemmet, Sevel, Vinderup.
 43-44 Jens Børge F. Nielsen, Anlægsvej, Møldrups — samme, Søndergade, Møldrups.
 38-39 Viggo Pedersen, „Nygård“, Fabjerg — samme, Nr. Lem Kirkegård, Nr. Lem, Lemvig.
 Lærer Thøgersen, Korsø skole, Hvam — samme, Engvej, Ålestrup.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
 Redigeret af forstander A. Kristeussen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 11335